

FJALA E DEPUTETES FLUTURA AÇKA

E ENJTE DATA 16 MARS 2023

Në fakt, do t'i drejtohesha zonjës Felaj, sepse me të pata një incident në mëngjes, por po e ndryshoj, sikundër ndryshova edhe fjalën për sot. Ndërsa shkruaja fjalën time, zonja Felaj nuk ndodhej në sallë, por sigurisht që do ta marrë vërejtjen time. Siç kam vënë re shpesh e më shpesh, zonja Felaj ka njëfarë kënaqësie kur na ndërpret fjalën ne deputetëve. Më duket sikur lutet mbrëmjeve, para se të gdhijë e enjtja, që të mungoni ju, zonja Nikolla, në mënyrë që ta shijojë atë teatrin e saj shpeshherë të dhunshëm, që ndonëse në miniaturë, më duket tamam si një teatër prej xhelati. Kjo lloj kënaqësie është një sindromë e njohur, e studiuar tashmë nga etërit e psikanalizës, por nuk duhet të jetë tokë për një zonjë që drejton një parlament demokratik. Siç e shihni, nuk mund të më akuzoni dot se nuk po i përmbahem rendit të ditës, sepse po flasim për integrimin dhe rolin e parlamentit në procesin e integritimit, proces ku neni numër 1, neni numër 101, neni numër 1001 është fjala e lirë, gjë që siç kam vërejtur, juve që jeni në pushtet ju shkakton kruajtje në lëkurë. Nga kjo nuk shëroheni dot, por mbase do të jetë koha që do ta shërojë këtë vend. Po e përsëris: shenjtëria e fjalës së lirë në këtë parlament është shkelur hapur ditën e hënë, më 13 mars 2023, gjë që më jep gjithë të drejtën ta shpall se sjellja malinje për pengimin e Komisionit Parlamentar për Edukimin dhe Mjetet e Informimit Publik në dëgjuesën për çështjen e dekomunistizimit të shoqërisë shqiptare, është vetëm një zgjatim i censurës botërisht të njohur komuniste të natyrës zhdanoviane, për të cilën fola dhe nuk u lashë të mbaroja deri në fund në procedurë. E di, do më thoni: ç'bëri PD për këtë gjë?! E di se është e pafalshme që institucionet e dhunës e të persekutimit u shkatërruan, duke prishur kësisoj dëshmitë e një gjenocidi të pashembullt mbi dhë, por kjo sjellje e disa dekadave duhet të marrë fund. Ne duhet ta shohim të vërtetën në sy, siç bën e gjithë bota e qytetëruar dhe siç kanë bërë pothuajse të gjitha vendet e ish-kampit komunist në të shkuarën e tyre diktatoriale. Nuk është nevoja për hakmarrje, po për purifikim shoqëror.

Që t'i rikthehem fjalës, që duket sikur e lëndoi shumë zonjën Felaj, pra fjalës "furrik"; në dijeninë time, si njeri që jam marrë gjithë jetën me fjalën, kjo nuk është një fjalë që përfshihet në fjalët e turpshme. Furrik do të thotë një vend i vogël, i ngushtë, ku herë-herë fshihen njerëz të vegjël, si ata personazhet e Murakamit që dilnin nga goja e dhisë barrsë, që jetonte në kohën e subjektit distopik të veprës "1984", në fakt të dhisë së zezë me emrin Diktaturë. Meqenëse jemi këtu, e ftoj medien ta vizitojë këtë furrik dhe të gjykojë vetë se ç'kushte klaustrofobike vendosim ne për mbarëvajtjen e këtij parlamenti. Madje, e ftoj medien të vijë e të vizitojë zgëqin ku rri Garda, këtu në parlament, së cilës ne i kalojmë përbri dhe as që e kthejmë kokën për të parë kushtet e tyre, por i thërrasim të vijnë këtu dhe i rreshtojmë, që të mbrojnë nga gëlasat politike elementë të këtij furriku politik. Madje edhe vetë ky parlament është pak a shumë i tillë, sipas pamjes dhe raportit në hapësirë që ka me kryeqytetin. Nisur dhe nga fjalët e specialistëve dhe urbanistëve, disa prej tyre kanë filluar ta quajnë edhe si haurin e xhamisë përbri. Kaq për furrikun. Po i kthehem çështjes sime.

Zonjë e nderuar, Zotërinj të nderuar të kësaj salle, Të nderuar shqiptarë, Ditën e hënë, në këtë institucion është konsumuar një krim kushtetues, një shkelje e hapur e Rregullores së parlamentit, në mos një akt penal. Në të dyja sallat e mëdha të Kuvendit të Shqipërisë, salla që përdoret për të ftuarit kur nuk i zënë dhomat e ngushta të komisioneve, u fikën audio dhe videoja, u ndërpre transmetimi i drejtpërdrejtë për publikun. Pra, u sabotua hapur dëgjesa e planifikuar ditë më parë me të gjithë aktorët lidhur me temën e dekomunistizimit për diskutimin e projektligjit "Për ndërgjegjësimin e

kujtesës kolektive, ekspozimin, ndëshkimin publik të regjimit totalitar komunist”, si iniciativë e një grupi të deputetëve të opozitës. Por më e keqja është se detyruan punonjësit e shërbimit IT që të bëheshin pjesë e censurës, duke i vënë në një pozitë të dhimbshme për sa i takon mënyrës se si u përdorën dhe u keqpërdorën këtu. Asnjëra prej sallave nuk funksiononte, kur, në fakt, sapo ishin përdorur, u përdorën edhe të nesërmen, po përdoren edhe tani drejtpërdrejt për Këshillin e Integritimit. Madje, pak minuta para se të ftuarit të ishin larguar, për çudi të gjitha u ndreqën. Nëse ndokush ka dyshime në lidhje me këto që po them, le të kërkojë verifikimin e tabulateve të telefonave të punonjësve të shërbimit dhe do të lexojë se nga kush, kur dhe ku u dha urdhri për censurë. Meqenëse jemi drejtpërdrejt me sinjal nga salla e Këshillit të Integritimit, tregojani tani zotit Oliver Varhely-i krimin e ditës së hënë, ndonëse dekomunistizimin e keni kusht në progres-raport. Thojani krimin tuaj njeriut që vetë është tani nën akuzë, për shkak të një pëshpërime që është dëgjuar të dalë nga goja e tij, nga receptorët ambientalë të Parlamentit Europian. Integrimi europian i një vendi si yni, para së gjithash do të thotë reflektim mbi të shkuarën e dhunshme, ndjesë ndaj viktimave të gjenocidit komunist, përulje ndaj vuajtjes së shqiptarëve në ato pesë dekada fyerjeje e përçudnimit historik. Po ajo që më trondit ende nga ajo ditë është sjellja e të ftuarve, një pjesë e ish-të përndjekurve politikë, fisnikëria e tyre, pranimiti e mirëkuptimi për turpërimin që më kish ndodhur mua personalisht, që po i ndodhte komisionit parlamentar, që po i ndodhte parlamentit dhe shtetit në përgjithësi. Ishte divinë dhe shumë prekës. Sjellja e tyre më shtyn ta shoh edhe më qartë profilin tuaj prej bastardësh të diktaturës. Pse e them këtë? Sepse e di si po silleni me zonjën Diana Baçja, lehonë disaditëshe. Në sjelljen ndaj saj nuk ka asgjë demokratike, nuk ka asgjë njerëzore, sepse e di si u trajtua vajza-viktimë para disa muajsh në Librazhd, sepse e di si silleni me zonjën Dukate në gjyqet e saj në Fier, se si tallet gjyqtari, i cili e ul në gjyq pranë vrasësve të të birit; jo vetëm i lejon vrasësit të tallen me nënën, por e përzënë nga salla gruan, kur ajo ankohet për sjelljen e vrasësve të të birit në sallën në gjyqit. Kjo, kolegë të nderuar, është vazhdim i së njëjtës monstër të pashpirt, vrasëse, që vjen nga forca e pushtetit. Dhe siç thotë një mendje e mençur: “Forca tërheq njerëz me moral të dyshimtë, në mos të ulët.” Po, po, njerëz me moral të ulët. Ju as zverdhjeni e as skuqeni për atë që ka ndodhur të hënë në Komisionin Parlamentar për Edukimin dhe Mjetet e Informimit Publik, sepse nuk keni pasur kohë të shkoni as në Spaç, as në Tepelenë, as në Qafë-Bar, as në qelitë e Burrelit. Shkoni të paktën në vendin e Dëshmisë dhe të Kujtesës, në Shkodër, të shihni qelinë e Marie Tucit dhe të patër Zef Pllumit. Shkoni, që të bëheni njerëz më të mirë. Atëherë do ta kuptoni dhe do të bëni katarsis për jetët e ndërprera nga gijotina komuniste, për varret pa emër, për 6 mijë të pushkatuarit, për 65 mijë shqiptarët e keqtrajtuar dhe 35 mijë të burgosurit. Atëherë do ta kuptoni se fjala e lirë nuk do leje në një atdhe demokratik, se e drejta nuk do pass dhe liria nuk do licencë, sepse në ditën që liria do të kërkojë licencë, atë ditë diktatura është shumë afër, siç kam lexuar të thuhet diku.

Dhe për ta mbyllur, me keqardhje them se nisur nga ngjarja e ditës së hënë, që do të hyjë në turpet e këtij parlamenti, diktatura nuk është shumë afër, por është këmbëkryq këtu, me bekimin tuaj, me sjelljen tuaj djallëzore në këtë parlament. Faleminderit!